

WYROK

o.a) W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 kwietnia 2017 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący - SSR Justyna Koska - Janusz

Protokolant – Agnieszka Góral, Tomasz Figat, Giorgio De Angelis

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej Warszawa Śródmieście w Warszawie Krzysztofa Czerwińskiego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 grudnia 2016 r., 7 lutego 2017 r. oraz 6 kwietnia 2017 r.

sprawy **F. F.**, syna A. i A. z domu S., urodzonego (...) w W.

oskarżonego o to, że:

w dniu 16 kwietnia 2015 roku, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z nieustalonymi osobami, usiłował doprowadzić K. W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 50.000 zł w ten sposób, że wprowadził w/w w błąd co do swojej tożsamości, podając się za policjanta rozpracowującego oszustów działających metodą na tzw. „wnuczka”, a następnie nakazał pokrzywdzonej K. W. wypłacić pieniądze w w/w kwocie ze swojego rachunku bankowego, które następnie miał odebrać od niej w W. przy ul. (...) w okolicy hotelu (...), lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na zatrzymanie przez policję,

tj. o czyn z art. 13 § kk w zw z art. 286 § 1 kk,

orzeka

I. oskarżonego **F. F.** w granicach oskarżenia uznaje za winnego tego, że w dniu 16 kwietnia 2015 roku w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z inną nie ustaloną osobą, usiłował doprowadzić K. W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 50.000 zł, w ten sposób, że przy ul. (...) w okolicy hotelu (...) miał odebrać od K. W. pieniądze w wyżej wymienionej kwocie, po uprzednim telefonicznym wprowadzeniu pokrzywdzonej w błąd przez inną nie ustaloną osobę co do swej tożsamości i podaniu się przez nią za funkcjonariusza policji rozpracowującego oszustów działających metodą na tzw. „wnuczka” oraz poleceniu pokrzywdzonej dokonania wypłaty środków pieniężnych w w/w kwocie z jej rachunku bankowego, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na zawiadomienie przez pokrzywdzoną funkcjonariuszy policji i podjęcie przez nich czynności zmierzających do jego zatrzymania, czyn ten kwalifikuje jako występki z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i za to na podstawie art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk skazuje go, a na podstawie art. 14 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 37b kk w zw. z art. 34 § 1a pkt 1 kk i art. 35 § 1 kk wymierza mu karę

2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 (czterdziestu) godzin miesięcznie;

II. na podstawie art. 44 § 2 kk orzeka przepadek dowodu rzeczowego w postaci telefonu m-ki S. wraz z kartą SIM, opisanego w wykazie dowodów rzeczowych nr I/606/15/P (DRZ 2556/15) pod pozycją 11 na karcie 69 akt;

III. na podstawie art. 230 § 2 kpk nakazuje zwrócić F. F. dowody rzeczowe opisane w wykazie dowodów rzeczowych nr I/606/15/P (DRZ 2546/15 – 2555/15) pod pozycją od 1 – 10 na karcie 69 akt;

IV. na podstawie art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu F. F. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 16 kwietnia 2015 r. od godz. 19:10 do dnia 18 kwietnia 2015 r. godz. 11:00, zaokrąglając w górę do pełnego dnia, przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równy jest jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

V. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (Dz.U.2016.1999 t.j.) § 14 ust. 2 pkt 3 w zw. z § 16 w zw. § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U.2013.461 t.j.) w zw. z § 22 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U.2015.1801) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. C. kwotę 588,00 zł (pięćset osiemdziesiąt osiem złotych 00/100) podwyższoną o kwotę należnego podatku od towarów i usług, z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu;

VI. na podstawie art. 626 § 1 kpk, art. 627 kpk, art. 2 ust. 1 pkt 1 i 4 oraz art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49; poz. 223 z późn. zm.) zasądza od oskarżonego F. F. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 249,90 zł (dwieście czterdzieści dziewięć złotych 90/100) tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 360,00 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych 00/100) tytułem opłaty